

Sygn. akt I C 53/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant sądowy Katarzyna Kałwa

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2018 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) we W.

przeciwko P. B.

o zapłatę 38237,61 zł

I zasądza od pozwanego P. B. na rzecz powoda (...) we W. kwotę 38237,61 zł (trzydzieści osiem tysięcy dwieście trzydzieści siedem złotych sześćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 listopada 2017 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego P. B. na rzecz powoda (...) we W. kwotę 5529,00 zł (pięć tysięcy pięćset dwadzieścia dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 3617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 53/18

UZASADNIENIE

Powód (...) we W. w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 9 listopada 2017 r. wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego P. B. kwoty 38237,61 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Pozwany P. B. w odpowiedzi na pozew wnosił o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany podniósł brak legitymacji czynnej powoda, nieudowodnienie roszczenia przez powoda co do zasady i wysokości, nieważność umowy przelewu wierzytelności oraz przedawnienie roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 stycznia 2014 r. P. B. zawarł z (...) Bank (...) S.A. w W. umowę pożyczki nr (...). Bank udzielił pożyczki w kwocie 38958,71 zł z na okres pięciu lat. Pożyczkobiorca zobowiązał się dokonać spłaty pożyczki w 60 ratach miesięcznych płatnych do dnia 10 każdego miesiąca począwszy od marca 2014 r. W § 13 umowy Bank zastrzegł możliwość wypowiedzenia umowy pożyczki w przypadku niedotrzymania warunków umowy. Wypowiedzenie

powinno być dokonane na piśmie przesyłką poleconą nadaną za zwrotnym poświadczeniem odbioru. Termin wypowiedzenia wynosił 30 dni, liczony od dnia następnego po odebraniu wypowiedzenia przez pożyczkobiorcę. W następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia umowa całość zadłużenia z tytułu umowy staje się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym, od którego bank pobiera odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym (umowa wraz z załącznikami k. 53 - 65).

Wobec zalegania w spłacie pożyczki przez (...) Bank (...) S.A. w W. wypowiedział umowę pożyczki pismem z dnia 10 marca 2015 r. Wypowiedzenie umowy P. B. otrzymał w dniu 19 marca 2015 r. (wypowiedzenie wraz z zpo k. 66 - 68).

Bank (...) S.A. w W. umową przelewu wierzytelności do funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 19 grudnia 2016 r. zbył wierzytelność przysługującą mu w stosunku do P. B. na rzecz (...) we W. (umowa k. 19 – 30, wyciąg z załącznika do umowy cesji k. 31, lista wierzytelności k. 84 - 86).

P. B. dotychczas nie zapłacił należności wynikających z umowy pożyczki nr (...) z dnia 29 stycznia 2014 r. zawartej z (...) Bank (...) S.A. w W. (bezsporne).

W dniu 9 listopada 2017 r. (...) we W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/545/858/PPK na łączną kwotę 38237,61 zł, w tym należność główna - 29698,13 zł oraz odsetki - 8539,48 zł (wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 14).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności: wyciągu z ksiąg rachunkowych (k. 14), umowy przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika (k. 19 - 31), umowy pożyczki wraz z załącznikami (k. 53 - 65) wypowiedzenia wraz z zpo (k. 66 - 68), Powyższe dowody są - w ocenie Sądu - w pełni wiarygodne; żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała, za wyjątkiem kwestionowania przez pozwanego załącznika nr 1 do umowy przelewu wierzytelności - lista wierzytelności. Zdaniem pozwanego, nie wynika z niego, że umowa przelewu wierzytelności dotyczyła również wierzytelności wynikającej z umowy zawartej przez pozwanego P. B. z (...) Bank (...) S.A. w W.. Trudno zgodzić się z takim stanowiskiem. Wskazać należy, że wobec kwestionowania tej okoliczności przez pozwanego w związku z przedstawieniem przez powoda jedynie wyciągu z listy wierzytelności, powód (...) we W. przedstawił kopię załącznika - listy wierzytelności do umowy przelewu wierzytelności, poświadczoną za zgodność z oryginałem, na której pod pozycją 4273 znajduje się wierzytelność, stanowiąca przedmiot niniejszego procesu, ze wskazaniem nazwy umowy, numeru umowy, imienia, nazwiska i adresu dłużnika, jego numeru PESEL, daty zawarcia umowy, wysokości zadłużenia, zarówno co do kapitału, jak i odsetek.

Niewątpliwie część dokumentów (k. 69 - 80) złożonych przez powoda, załączonych do pisma procesowego z dnia 3 kwietnia 2018 r. (data stempla operatora pocztowego) nie dotyczy niniejszego procesu, nie ma to jednak znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego i oceny materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo (...) we W. zasługuje na uwzględnienie.

Niewątpliwie, powód (...) we W. wykazał w toku procesu, że nabył skutecznie na podstawie przelewu wierzytelności, wierzytelność w stosunku do pozwanego P. B. przysługującą pierwotnie (...) Bank (...) S.A. w W. na podstawie umowy pożyczki z dnia 29 stycznia 2014 r. Jak wskazano powyżej bank zawarł z powodem (...) we W. umowę przelewu wierzytelności do funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 19 grudnia 2016 r.

Zgodnie z art. 509 kc, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zgodnie art. 511 kc, jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Do akt sprawy zostały dołączone: umowa pożyczki zawartej przez pozwanego z bankiem oraz umowa przelewu zawarta pomiędzy bankiem a (...) we W. jako jego następcą prawnym.

Na skutek przelewu wierzytelności doszło do zmiany strony stosunku zobowiązaniowego po stronie wierzyciela, a zatem powód jest legitymowany czynnie do występowania w niniejszym procesie.

Sąd ustalił, że w dniu 29 stycznia 2014 r. P. B. zawarł z (...) Bank (...) S.A. w W. umowę pożyczki (...) z okresem spłaty do dnia 10 lutego 2019 r. Wobec zalegania w spłacie pożyczki bank wypowiedział umowę pożyczki ze skutkiem na dzień 17 kwietnia 2015 r.

Pozwany P. B. kwestionował również okoliczność przekazania pieniędzy z tytułu pożyczki, jak i wysokość zadłużenia. Wskazać należy, że pozwany nie wyjaśnił na czym polega nieprawidłowość wyliczenia wysokości zadłużenia np. nie zaliczenia dokonanych przez niego wpłat lub nieprawidłowe obliczenie wysokości odsetek. Nie złożył również w tym zakresie wniosków dowodowych np. dowodu z opinii biegłego sądowego w zakresie rachunkowości. Brak jest podstaw, aby w takiej sytuacji ciężar dowodu przenosić na powoda, zwłaszcza w sytuacji tak enigmatycznych zarzutów. Jeżeli chodzi o kwestię przekazania przedmiotu pożyczki, to wskazać należy, że z treści umowy pożyczki (§ 4) wynika wprost na jakie rachunki nastąpi przelew kwoty pożyczki, jak również skutki niedokonania wypłaty przez bank. Pozwany P. B. nie przedstawił wyciągu z tych rachunków bankowych, na które miał nastąpić przelew kwoty pożyczki, co uzasadniałoby przyjęcie, że pieniądze nie zostały przekazane, a zatem umowa wygasła.

Pozwany P. B. podniósł ponadto zarzut przedawnienia roszczenia. W ocenie Sądu, zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponieważ w niniejszej sprawie jedną ze stron był podmiot prowadzący działalność gospodarczą, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. W myśl art. 123 § 1 pkt 1 kc, bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Zgodnie z art. 124 § 2 kc, w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń przedawnienie nie biegnie na nowo dopóki postępowanie nie zostanie zakończone.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 kc). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu.

Powód zatem powinien wytoczyć proces zanim upłynie 3 lata od wypowiedzenia pozwanemu P. B. umowy pożyczki. jak wskazano powyżej, bank wypowiedział P. B. umowę pożyczki pismem doręczonym pozwanemu dnia 19 marca 2015 r., a zatem ze skutkiem na dzień 17 kwietnia 2015 r. Jak wskazano natomiast na wstępie, powództwo zostało wytoczone w niniejszej sprawie w dniu 9 listopada 2017 r.

Uznać zatem należy, że w dacie wytoczenia powództwa, roszczenie nie było przedawnione stosownie do art. 118 kc.

W związku z powyższym Sąd uwzględnił powództwo w całości.

W zakresie żądania zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie Sąd miał na uwadze, że zgodnie z art. 481 § 1 i 2 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Uznać zatem należy, że powodowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie

za okres od dnia wytoczenia powództwa w wysokości wynikającej z art. 481 kc w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r. Stosownie zaś do art. 482 § 1 kc, od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłuższej sumy.

O zwrocie kosztów procesu Sąd zgodnie z art. w art 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca zobowiązana jest do zwrotu kosztów procesu. Na koszty procesu składają się: opłata sądowa w wysokości 1912,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3600,00 zł z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, ustalone stosownie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.